ଧନ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ବଲଜିନ୍ଦର କୌର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

4 ଏପ୍ରିଲ, 1997

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908:

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 : ଧାରା 52 ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା - ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ - ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ - ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା - ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ - ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 52 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାଧୀନତାର ମତବାଦ ବ୍ୟତୀତ, ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପଶ୍ଚାତଧାବନ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ - ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 3001/1997

C.R. ସଂଖ୍ୟା 4333/1995 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22.5.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା, ଏସ୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଫଜଲିନ୍ ଅନମ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୁଧୀର ୱାଲିଆ ଏବଂ ମହିନ୍ଦର ସିଂ ଦାହିୟା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

C.R. ସଂଖ୍ୟା 4333/1995ରେ 22 ମେ, 1996 ତାରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ନିର୍ବିବାଦିତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ:

> "ସେଥିପାଇଁ, ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଅର୍ଜିର ଶୀର୍ଷକରେ ବିସ୍ତୃତ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରୁଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ, ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶ ବାଲି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାରଣ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ବାରଣ କରିବା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ବିଭାଜନ ନକରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତରରୁ ମଧ୍ୟ ବାରଣ କରିବାକୁ; ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ସହିତ ଦୟାପୂର୍ବକ ପାରିତ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ମାନ୍ୟବର ଅଦାଲତ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିପାରନ୍ତି ।"

ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ, ଯଦିଓ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଅଦାଲତ 22 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1995 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା ଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ନିର୍ବିବାଦିତ ତଥ୍ୟଟି ହେଉଛି ଯେ ଅର୍ଜି ପତ୍ରରେ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବରୁ ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶର ପ୍ରତିକାର ଲୋଡିଥିଲେ, ତଥାପି ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ହୋଇଥିଲା । ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 52 ଅନୁଯାୟୀ *ବିଚାରାଧୀନତାର* ମତବାଦ ବ୍ୟତୀତ, ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଅନୁଧାବନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ, ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.   ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ